

στρατού άνέτρεψαν τὸ σχέδιον τῆς μάχης του, ἐνῆργησεν ὀρθῶς καὶ ἔπραξεν ἀρκούντως ταχέως τὸ αναγκαστικὸν πρὸς ἐπανόρθωσιν τοῦ κακοῦ. Ἄλλ' ἀναντίρρητον φαίνεται, ὅτι ἡ εὐθύνη διὰ τὴν ἥτταν δὲν ἐπιβαρύνει πρωτίστως αὐτὸν, ἀλλὰ τοὺς στρατηγούς ἐκείνους, οἵτινες ἀκριβῶς ἐν τῷ κρισίμῳ σημείῳ κατέστρεψαν τὴν στρατηγικὴν τοῦ ἀνωτάτου ἀρχηγοῦ διὰ τῆς ἀστόχου αὐτοβουλίας των. Ἄλλ' ὅπως καὶ ἂν ἔχη τὸ πρᾶγμα, ἤδη ἐπέσηκην ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐπὶ τοῦ Βένεδεκ ἡ τιμωρία κατὰ τρόπον ἐξολοθρευτικόν.

[Ἔπεται συνέχεια]

ΑΝΩ ΚΑΤΩ

Ο «ΘΕΡΜΙΔΩΡ» ΤΟΥ ΣΑΡΔΟΥ

Μέγαν θόρυβον ἐπροκάλεσεν ἐν Παρισίοις ὁ «Θερμιδῶρ», νέον ὄρμημα τοῦ Σαρδοῦ τετραπράκτον ἀνα-

B. Σαρδοῦ.

δίδασθῆν τὸ πρῶτον ἐπὶ τῆς σκηνῆς τῆς Γαλλικῆς Κομωδίας τὴν προπαρελθούσαν ἑβδομάδα. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου ἐκτυλίσσεται ἐπὶ τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς Τρομοκρατίας. Αἱ πολιτικαὶ λοιπὸν ιδέαι, ἃς τὸ ἔργον ἀφθόνως περιχλεῖται, ἐξηρέθισάν τινας ἐκ τῶν θεατῶν. Κατὰ τὴν δευτέραν τοῦ δράματος παράστασιν μεγάλαι συνέδησαν ἐν τῷ θεάτρῳ ταραχαί, καὶ ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἀπηγγέρευσε τὴν ἐκ νέου ἀναδίδοσιν τοῦ ἔργου ἐπὶ σκηνῆς.

Ὡς ἔργον τέχνης, ὁ «Θερμιδῶρ» κρίνεται μετριώτατον, ἀλλὰ περιέχει σκηνὰς μεγάλης δραματικῆς δυνάμεως, ἀληθοῦς τραγικοῦ μεγαλείου, και-

νοφανεῖς ὅλως καὶ πληρούσας ἀρρήτου ἀγωνίας τὴν ψυχὴν τοῦ θεατοῦ. Τινὲς ἰδίως τῶν σκηνῶν τῆς δευτέρας καὶ τρίτης πράξεως κρίνονται ὡς αἱ περιπαθέστεραι καὶ πρωτοτυπότεραι τῶν ὅσας ὁ Σαρδοῦ ἔχει ἕως τώρα γράψει. Ἡ ὑπόθεσις εἶνε ἀπλουστάτη: Ὁ Μαρσιάλ Οὐγων καὶ ὁ Λαβουσιέρ, τὰ δύο κύρια τοῦ ἔργου πρόσωπα, προσπαθοῦσι νὰ διασώσωσι τὴν Φαβιανὴν Λεκουλιέ, μνηστὴν τοῦ πρώτου, ἣν τὸ ἐπαναστατικὸν δικαστήριον κατεδίκασεν εἰς θάνατον. Ἄλλ' αἱ προσπάθειαι τῶν ἀπέβησαν εἰς μάτην. Καὶ ἐν τῷ ἡ Φαβιανὴ ἀπάγεται εἰς τὸ ἰκρίωμα, πειράται ὁ Μαρσιάλ νὰ ἐπιτεθῆ κατὰ τῶν φυλάκων καὶ πίπτει νεκρὸς ὑπὸ τὴν σφαῖραν, χωροφύλακος.

ΤΑ ΑΝΘΗ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ:

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς παρακμῆς τοῦ Ρωμαϊκοῦ κράτους, ἡ χρῆσις τῶν ἀνθῶν δὲν εἶχε φθάσει εἰς τὸ σημεῖον, εἰς ὃ ἔφθασεν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας. Παντοῦ καὶ εἰς τὸν παλαιὸν καὶ εἰς τὸν νέον κόσμον ἡ αὐτὴ ἐπικρατεῖ στοργὴ πρὸς τὰ ἄνθη. Εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας γίνεται σπατάλη ἀνθῶν ὡς εἰς οὐδεμίαν ἄλλην χώραν. Εἰς τὰς οἰκίας, εἰς τὰ ἀναγνωστήρια, εἰς τὴν ἐκκλησίαν (διὰ βαπτίσεις, γάμους ἢ θανάτους) καθ' ὅλας τὰς ἐποχὰς τοῦ ἔτους γίνεται χρῆσις τῶν σπανιωτέρων ἀνθῶν. Οἱ πλούσιοι Ἀμερικανοὶ ἐπισκέπτονται τὰ φυτοκομεῖα τῆς Εὐρώπης καὶ ἀγοράζουσι τὰ πολυτιμότερα εἶδη τῶν ἀνθῶν ὅπως τὰ φέρωσιν εἰς τοὺς οἴκους των. Οἱ δὲ μεγάλοι φυτοκόμοι τῆς Εὐρώπης ἔχουσι ἀντιπροσώπους περιερχομένους τὴν Ἀμερικὴν, διὰ πάσης δὲ δαπάνης πλουτίζοντας τὰ θερμοκήπια τῆς Ἀγγλίας. Ἄλλ' ἐνῶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν τὰ ἄνθη εἶνε μᾶλλον πολυτέλεια τοῦ πλουτοῦ, ἐν Ἀγγλίᾳ ὁ ἔρος τῶν ἀνθῶν εἶνε γενικὸς καὶ δὲν περιορίζεται εἰς οὐδεμίαν τάξιν τῆς κοινωνίας. Εἶνε πάθος ἐρριζωμένον εἰς τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἔθνους. Πολλάκις τὸ πάθος τοῦτο μένει ἀδρανὲς ἕνεκα τῶν περιστάσεων, ἀλλ' ἄμα τὰ μέσα ἢ αἱ περιστάσεις τὸ ἐπιτρέψωσιν, ἀναπτύσσεται μεθ' ὀρμῆς.

Ο ΙΠΠΟΣ ΕΝ ΚΑΙΡῶ: ΜΑΧΗΣ

Ἀξιωματικὸς πεπειραμένος γράφων περὶ τοῦ ἵππου λέγει τὰ ἑξῆς:

Ἐν καιρῷ μάχης ὁ ἵππος φαίνεται ἐμβαθύνων εἰς πᾶν ὃ, τι συμβαίνει. Πράττει εὐγενῶς τὸ καθήκον του. Ἐννοεῖ τὴν ὑπόθεσιν ὡς ἂν ἦτο ἄνθρωπος. Ὁ θάνατος δὲν τὸν τρομάζει διόλου, καὶ ἂν φανευθῆ ὁ σύντροφός του, στρέφεται ὅπως τὸν ἴδῃ μετὰ τινος εὐχαριστήσεως.

Εἰς τὴν πυροβολορχίαν του τεμάχιον βολίδος ἐκτύπησέ ποτε ἵππον καὶ ἔσχισε τὸ κρανίον του εἰς τρόπον ὅστε τὸ ἐν μέρος ἔμεινεν ἀνοιχτόν. Ὁ ἐλάτης τὸν ἔλυσε καὶ τὸν ἀφῆκεν ἐλεύθερον. Ἄλλ' ὁ ἵππος ἔμεινε πλησίον τοῦ πυροβόλου καὶ περιεσκόπει, εἰς ἐκαστὴν δὲ βολὴν ἔβλεπε πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἐχθροῦ, ὡς ἂν ἤθελε νὰ ἴδῃ τὸ ἀποτέλεσμα. Ἐὰν βλήμα ἐπίπτε πλησίον του ἔστρεψεν ἡσύχως τὴν κεφαλὴν του ὅπως ἴδῃ τί συμβαίνει. Ἀμα παρετήρησε τὸν σύντροφόν του ἐπιστρέφοντα διὰ νὰ φέρῃ πολεμφοδία ἐπανήλθεν εἰς τὴν θέσιν του καὶ ἐκάλπαζε παρὰ τὴν ἄμαξάν τῶν πολεμφοδίων. Ὁ ὑπαξιωματικὸς τὸν ἀπόβησε κατὰ μέρος καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐξευξεν ἄλλον. Ὁ πληγωμένος ἵππος προσέβλεψε τότε